

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2019

«Μυστήριο ζένον ὀρῶ καὶ παράδοξον»

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΤἩ Χριστοῦγεννα εἶναι ἡ Ἑορτὴ τῆς θείας Συγκαταβάσεως, τὴν ὁποία γευόμαστε μέσα στὴν ζεστὴ ἀγκαλιὰ τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο βεβαιώνει ὅτι, «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰω. 1:14). Πρόκειται πράγματι γιὰ Μυστήριο ξένο καὶ παράδοξο, πού συμμαρτυροῦν οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι, σχετικὰ μὲ τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκο τῆς Αἰειπαρθένου Μαρίας ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ ἀπερινόητο ἐνέργημα τοῦ προαιωνίου Θεοῦ ἐν χρόνῳ, πού ἀποβλέπει νὰ ἐγείρει τὸν νεκρωμένο, νὰ ἐλευθερώσει τὸν αἰχμάλωτο, νὰ λυτρώσει τὸν δέσμιο στὴν φθορὰ καὶ τὰ πάθη, καὶ ἐν τέλει νὰ θεώσει τὸν ἄνθρωπο, τὸν θεόπλαστο καὶ ἀποστάτη. Διότι κατὰ τὸν Μέγα Ἀθανάσιο: «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἵνα τὸν ἄνθρωπον δεκτικὸν θεότητος ποιήσῃ».

Τὸ ἐκπληκτικὸ αὐτὸ γεγονός τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως, τὸ ὁποῖο συνέβη στὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, γιὰ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸ καὶ νὰ βιωθεῖ ἐπάξια ὡς μέγα Μυστήριο, χρειάζεται μυσταγωγία: ἀπαιτεῖται ἀπάρνηση τῆς κοσμικῆς λογικῆς, ἀποστροφή τῆς ἁμαρτίας, μετάνοια, καθὼς καὶ ἐτοιμασία χώρου/τόπου καταλλήλου στὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ Μυστήριο συσκιαζεται καὶ κρύπτεται ἀπὸ τὶς πολλὲς κοσμικότητες, μὲ τὰ γαστρονομικὰ κυρίως ἐνδιαφέροντα, τὶς ὑλικὲς

σπατάλες, τὴν κάθε εἶδους ματαιοδοξία, τὴν παράδοση στὴν κραιπάλη, τὴν μέθη, τὴν ἀσωτία καὶ τὶς μέριμνες τοῦ βίου τούτου.

Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι ὅταν ἡ κυοφοροῦσα Παναγία μας καὶ ὁ Δίκαιος Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ ἀναζητοῦσαν τόπο γιὰ νὰ σταθμεύσουν καὶ διανυκτερεύσουν, δὲν ὑπῆρχε τέτοιος μέσα στὴν Βηθλεέμ. Ὅλοι οἱ κατοικίσιμοι χώροι ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτοι: «οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. 2:7).

Καὶ ἔτσι, γιὰ νὰ γεννηθεῖ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ὁ Σωτῆρας μας ὑπῆρξε μόνον ἓνα κρῦο καὶ σκοτεινὸ Σπήλαιο, τόπος καταφυγῆς ἀλόγων ζώων, ἓνας σταῦλος!

Αὐτὴ ἡ ἔλλειψη δὲν ἦταν μόνον τότε. Οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι συνήθως εἶναι τόσο γεμάτοι, δηλαδὴ στὴν πραγματικότητα τόσο ἄδριοι, ὥστε νὰ μὴν βρίσκουν τόπο καὶ χρόνο γιὰ τὸν Θεάνθρωπο στὴν ζωὴ τους. Ὁ νοῦς εἶναι γεμάτος μὲ ἓνα σωρὸ ἄλλα πράγματα, ἀκόμη καὶ ἀνάξια καὶ ἁμαρτωλά, ὥστε νὰ μὴν χωρεῖ σὲ αὐτὸν ἡ θεία Διδαχὴ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ παρηγορία τῆς καταλυτικῆς προσευχῆς. Καὶ ἡ καρδιὰ εἶναι ἐρμητικὰ κλειστή, ψυχρὴ καὶ παγερὴ, ὥστε νὰ μὴν εἰσέρχεται ἡ θεία Χάρη γιὰ ἀνακαίνιση καὶ μεταμόρφωση.

Οἱ ἄνθρωποι εἶναι σήμερα στὴν πλειονότητά τους πολυάσχολοι καὶ βιαστικοί, ἔχουν ἀτελείωτες μέριμνες καὶ περισπασμούς, ὅπως καὶ φοβίες καὶ ἀνασφάλειες. ὥστε νὰ μὴν τοὺς μένει χρόνος καὶ διάθεση γιὰ Χριστό, οὔτε εὐκόλα γιὰ τὸν συνάνθρωπο. παρὰ μόνον γιὰ ἱκανοποίηση αὐτοῦ ποὺ τοὺς εὐχαριστεῖ. Τὰ μυαλὰ εἶναι γεμάτα μὲ κάθε λογῆς θεωρίες, ἀπόψεις ἢ καὶ πλάνες καὶ ἀερολογίες. Καὶ οἱ καρδιές φουσκωμένες ἀπὸ ὑπερφίαλο ἐγωϊσμό, ἀτομισμὸ, ἡδονισμὸ, ὠχαδελφισμὸ. ἢ καὶ τρομοκρατημένες ἀπὸ φανταστικὰ σενάρια καὶ διαδόσεις. καθὼς καὶ φαρμακωμένες ἀπὸ ποικίλες ἀπογοητεύσεις καὶ δοκιμασίες τῆς ζωῆς. Ἐπικρατεῖ ἀνούσια περιέργεια, μικροπρεπῆς ἐξωστρέφεια, ἀδυναμία συγκεντρώσεως τοῦ νοῦ καὶ θυσιαστικῆς διαθέσεως γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἄνθρωπο. παρατηρεῖται ἔλλειψη πνευματικοῦ ζήλου, τάση κριτικῆς καὶ ἀπορρίψεως τῶν πάντων, κυνηγητὸ αὐτομάτων καὶ μαγικῶν λύσεων, ἀπάρνηση εὐθυνῶν καὶ καλλιέργεια ἐνόχων συμβιβασμῶν στὴν πίστη καὶ τὴν ζωή...

Ἔτσι ὅμως, ἐγκλωβιζόμαστε στὸ ἐγώ μας, μὲ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιὰ κλειστὰ στὴν θεία ἐπίσκεψη, ἔλευση καὶ διαμονή.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ τεχθέντι·

Τὸ θεῖο Βρέφος ποθεῖ νὰ βρεῖ κατάλυμα ἐντός μας μυστηριακά, ἀφοῦ γεννήθηκε σὲ Σπήλαιο ἀπὸ ἄκρα ἀγάπη καὶ ταπείνωση, ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλουμε κι ἐμεῖς καὶ νὰ προετοιμασθοῦμε κατάλληλα· νὰ ἀνοίξουμε χῶρο, νὰ ἀφήσουμε τόπο ἐλεύθερο στὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας. Μετάνοια στὴν Ἐκκλησία σημαίνει ἄδειασμα ἐσωτερικὸ ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ σωρεύθηκαν καὶ φράζουν τὴν εἴσοδο στὸν Κύριο καὶ Θεό μας, ἀλλὰ ἐπίσης δυσκολεύουν τὴν συνεννόηση καὶ τὴν ἀλληλοπεριχώρηση μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας. Τὸ Παιδίον Νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἀναμένει καὶ τὰ δικά μας πενιχρὰ δῶρα, καὶ τὴν δική μας εἰλικρινῆ προσκύνηση, μὲ πίστη ἀληθινὴ καὶ ἄδολη, μὲ ἀγάπη καὶ ταπείνωση, καὶ μάλιστα στὰ ἔργα καὶ ὄχι μόνον στὰ λόγια.

Ὅπου ἔρχεται ὁ Χριστὸς κατεβαίνει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἀνθίζει ὁ Παράδεισος. Οἱ Ἄγγελοι δοξολογοῦν, τὰ σύμπαντα γεμίζουν χαρὰ, ἡ κτίσις ἀγάλλεται. Φῶς, καθαρότητα, εὐωδία, ὕμνος καὶ αἶνος κυριαρχοῦν καὶ ἡ Εἰρήνη ἐπικρατεῖ καὶ βασιλεύει!

Ἄς μὴν μείνουμε ξένοι καὶ ἀμέτοχοι σὲ αὐτὴ τὴν λαμπρὴ οὐρανο-γῆινη εὐφροσύνη! Εἶθε νὰ ὑπάρχει μέσα μας τόπος γιὰ θεία διαμονή, ὥστε νὰ λάβουμε ἀνέσπερο φῶς, νὰ μεταμορφωθοῦμε σὲ προσωπικότητες εὐεργετικές, σὲ ψυχὲς πυρφόρες, σὲ φορεῖς καὶ μεταδότες πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης!

Χριστὸς ἐτέχθη!

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ

† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

- † Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
- † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ
- † Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ
- † Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
- † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
- † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Δημητριάδος Φώτιος

† Ὁ Δημητριάδος Φώτιος